

джен, на основі якого було створено спеціалізацію — хімію природних сполук. Це синтез і дослідження властивостей одного з найбільших класів природних кисневмісних гетероциклічних сполук: флавоноїдів та ізофлавоноїдів та їхніх гетероаналогів, тобто модифікованих флавоноїдів та ізофлавоноїдів. Модифікування флавоноїдів шляхом заміни арильного замісника в класичній структурі флавону або ізофлавону на гетероциклічний приводить до принципово нового типу органічних сполук: 2-гетарил-, 3-гетарилхромонів та їхніх структурних ізомерів — 3-гетарилкумаринів.

В.П. Хіля створив школу модифікованих флавоноїдів та ізофлавоноїдів, підготував 4-х

докторів та 17 кандидатів наук. Він автор понад 350 наукових праць, 10 літературних оглядів, співавтор монографії та 3 підручників для вищих навчальних закладів (зокрема, «Курсу органічної хімії»), має 102 авторські свідоцтва.

Упродовж 1992–2000 рр. учений був заступником голови експертної ради ВАК України з хімічних наук. Він член спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій при КНУ ім. Т.Г. Шевченка та Інституті біоорганічної та нафтохімії НАН України.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Володимира Петровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, нових звершень та успіхів.

70-річчя члена-кореспондента НАН України А.В. РИНДИЧ

18 січня виповнилося 70 років провідному вченому в галузі молекулярної біології членові-кореспондентові НАН України Аллі Володимирівні Риндич.

Закінчивши з відзнакою Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, А.В. Риндич отримала призначення на роботу в сектор молекулярної біології та генетики, нині — Інститут молекулярної біології та генетики НАН України. З цим науковим закладом пов'язана вся наукова діяльність дослідниці. Тут вона пройшла шлях від старшого наукового співробітника (1979) до завідувача відділу молекулярної онкогенетики (нині — відділ функціональної геноміки), який Алла Володимирівна очолює з 1992 р.

А.В. Риндич — визнаний учений у галузі експериментальної онкології, яка збагатила біологічну науку фундаментальними працями першорядного значення. Її дослі-

дження присвячені вивченню організації, регуляції та експресії онковірусних і евкаріотичних генів у нормі та в злоякісних пухлинах. Вона є одним із засновників сучасної біотехнології. Уперше в нашій країні Алла Володимирівна одержала фермент зворотної транскриптази та здійснила синтез евкаріотичного гена. За її участі налагоджено високоякісне виробництво цього ферменту для потреб країни та всієї Східної Європи, що стало базою для проведення досліджень у галузі молекулярної біології, молекулярної генетики, експериментальної онкології і сучасної біотехнології. Важливим внеском у сучасну мікробіологію стали роботи А.В. Риндич, присвячені дослідженню геномів ретровірусів та онкогенів, специфічності вірусної інтеграції і шляхів адаптації ретровірусів сарком до неспецифічних хазяїв.

Висока експериментальна майстерність, нетрадиційність підходів, глибокі базові знання в галузі молекулярної біології, вірусології та генетики, яскраві аналітичні здібності дали змогу А.В. Риндич посісти одне з чільних місць у виконанні міжнародної програми «Геном людини», де вона розробляє напрям, пов'язаний із дослідженням молекулярних механізмів індукції та розвитку лейкозів людини, асоційованих із пошкодженням 3-ї і 21-ї хромосом. Уже відкрито нові гени при лейкозах, розміщені в ділянці генетичних транслокацій 3-ї хромосоми людини. Показано, що коли розриви хромосоми припадають на місця локалізації цих генів, то їхні продукти перетворюються на химерні білки — специфічні для пухлин антигени. Вони можуть бути потенційними мішенями для генної терапії, а також діагностичним тестом для раннього

виявлення лейкозу й визначення ефективності його лікування.

Наукова діяльність дослідниці отримала широке визнання міжнародної наукової спільноти, про що свідчать численні запрошення її як симпозіального доповідача на міжнародні наукові форуми, її багаторічна участь у роботі комітету Європейської асоціації ракових досліджень (EACR), редакції журналу «Gene», в організації міжнародних шкіл під егідою ЮНЕСКО.

А.В. Риндич — автор понад 220 наукових праць. Удостоєна премії ім. С.М. Гершензона НАН України за цикл робіт «Структура і експресія еваріотичних і вірусних генів» (2005), нагороджена знаком «Відмінник освіти України» (2003).

Наукова громадськість, колеги та друзі щиро вітають Аллу Володимирівну з ювілеєм, зичать їй міцного здоров'я, нових відкриттів і творчих успіхів.

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.П. БОНДАРЕНКА

19 січня виповнилося 70 років відомому вченому в галузі матеріалознавства твердих сплавів і зернистих композиційних матеріалів членові-кореспондентові НАН України Володимирові Петровичу Бондаренку.

В.П. Бондаренко народився 1939 р. у с. Грабарі Запорізької області. Вищу освіту здобув у Київському політехнічному інституті (спеціальність «порошкова металургія»), який закінчив із відзнакою. У 1961 р. його було направлено на роботу в ЦКТБ твердосплавного інструменту Держплану УРСР (нині Інститут надтвердих матеріалів ім. В.М. Бакуля НАН України). Володимир Петрович працював у лабораторії твердих сплавів під керівництвом знамени-

того вченого й організатора твердосплавного виробництва СРСР М.М. Бабича. У 1965 р. В.П. Бондаренко вступив до аспірантури на кафедру порошкової металургії КПІ.

У 1968 р. після успішного захисту кандидатської дисертації Володимир Петрович повернувся до Інституту надтвердих матеріалів, де подолав шлях від молодшого наукового співробітника до завідувача відділу технології твердих сплавів і композиційних матеріалів, заступника директора інституту, заступника генерального директора алмазно-технологічного концерну АЛКОН НАН України, віце-президента асоціацій «Надтверді матеріали» і «Бурова техніка».